

فریدریش نیچہ

دجّال

ترجمہ سعید فیروز آبادی

فهرست مطالب

- دیاچه ۷
- متن کتاب دجال ۳۳
- پی‌گفتار: پنجمین انجیل نیچه ۱۳۷

اگر پدرش کشیش پروتستان بود و در سال ۱۸۴۹ درگذشت. از این رو نیچه پنج سانه بود که پدر را از دست داد و تربیت او را مادر پرورنده گرفت و در سنین پایانی حضور نیز خواهرش الیزابت (۱۸۴۶-۱۹۲۵) از او نگهداری می‌کرد. خانواده نیچه پس از مرگ پدر به شهر ناپومبرگ مهاجرت کرد و این چنین از سال ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۶ نیچه نیز در بین جماعتی از زنان بزرگ شد. زویا به دلیل نیاز مالی، مادر و خواهرش ناگزیر بودند در خانه‌ی مادر بزرگ نیچه زندگی کنند و در آن خانه افزون بر مادر بزرگ، مادر و خواهر، در جمعی نزدیکتر او نیز مسکونت داشتند. تازه پس از مرگ مادر بزرگ در سال ۱۸۵۶ و دریافت او شد، مادر نیچه توانست سرپناهی برای خود و فرزندانش فراهم کند.

فرزانش نوجوان ابتدا به مدرسه‌ای دولتی رفت، اما احسان تنهایی زیادی می‌کرد و به همین دلیل او را به مدرسه‌ای خصوصی فرستادند و در

دیاچه

نگاهی به زندگی و آثار فریدریش نیچه

فریدریش نیچه در پانزدهم اکتبر ۱۸۴۴ در روکن^۱ - آلمان - به دنیا آمد. پدرش کشیش پروتستان بود و در سال ۱۸۴۹ درگذشت. از این رو نیچه پنج ساله بود که پدر را از دست داد و تربیت او را مادر برعهده گرفت و در سنین پایانی عمر نیز خواهرش الیزابت (۱۸۴۶-۱۹۳۵) از او نگهداری می‌کرد. خانواده‌ی نیچه پس از مرگ پدر به شهر ناومبورگ مهاجرت کرد و این چنین از سال ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۶ نیچه نیز در بین جماعتی از زنان بزرگ شد، زیرا به دلیل نیاز مالی، مادر و خواهرش ناگزیر بودند در خانه‌ی مادر بزرگ نیچه زندگی کنند و در آن خانه افزون بر مادر بزرگ، مادر و خواهر، دو عمه‌ی پیردختر او نیز سکونت داشتند. تازه پس از مرگ مادر بزرگ در سال ۱۸۵۶ و دریافت ارث، مادر نیچه توانست سرپناهی برای خود و فرزنداناش فراهم کند.

فریدریش نوجوان ابتدا به مدرسه‌ای دولتی رفت، اما احساس تنهایی زیادی می‌کرد و به همین دلیل او را به مدرسه‌ای خصوصی فرستادند و در

1. Röcken

آن جا بود که با نخستین دوستان زندگی خود، گوستاو کروگ^۱ و ویلهلم پیندر^۲، آشنا شد. سپس از سال ۱۸۵۴ به دبیرستان مذهبی نامبورگ رفت و آموزگاران پس از مشاهده‌ی استعداد فراوانش در موسیقی و زبان، او را به مدرسه‌ی شبانه‌روزی شولپورتا^۳ فرستادند. در این مدرسه‌ی شبانه‌روزی نیچه دوستان دیگری چون پاول دویسن^۴ و کارل فون گرسدورف^۵ یافت. نمره‌های درسی نیچه هم بسیار خوب بود. او در عین حال فرصت آن را داشت که شعر بسراید و آهنگ بسازد. تحصیل در مدرسه‌ی شولپورتا سبب شد تا نیچه با ادبیات بیشتر آشنا شود. به خصوص آگاهی‌های او از دوره‌ی روم و یونان باستان و دوری از حال و هوای مذهبی خانواده در همین دوره اتفاق افتاد.

در سال ۱۸۶۴ نیچه تحصیل خود را در رشته‌های الهیات و زبان‌شناسی کلاسیک در دانشگاه بون شروع کرد. در دوران دانشجویی به همراه دویسن به عضویت گروهی به نام فرانکنیا^۶ درآمد، ولی خیلی زود از این گروه جدا شد. اندکی بعد به رغم ناراحتی مادرش تحصیل الهیات را رها کرد و با شور و شوقی فراوان رو به تحصیل زبان‌شناسی کلاسیک آورد. استاد اصلی او در این دوره فریدریش ریچل^۷ بود و در سال ۱۸۶۵ همراه این استاد، نیچه نیز به لایپزیگ رفت. در این شهر نیز با اروین روده^۸ آشنا و با این دوست از جمله‌ی شاگردان اصلی ریچل شد. در همین زمان بود که اولین آثار خود در زمینه‌ی زبان‌شناسی را منتشر کرد.

نیچه در سال ۱۸۶۵ آثار شوپنهاور^۹ و تاریخ ماتریالیسم اثر فریدریش

1. Gustav Krug	2. Wilhelm Pinder	3. Schulpforta
4. Paul Deussen	5. Carl von Gersdorff	6. Frankonia
7. Friedrich Ritschel	8. Erwin Rohde	9. Arthur Schopenhauer

آلبرت لانگه^۱ را خواند و هر دو چنان بر او تأثیر نهادند که آن جوان دانشجو از قلمرو زبان‌شناسی به فلسفه روی آورد. با این حال هم چنان به تحصیل زبان‌شناسی خود ادامه داد.

در جنگ بین پروس و اتریش نیچه به ارتش پروس پیوست و داوطلب خدمت یک ساله شد، اما در سال ۱۸۶۸ از اسب بر زمین افتاد و به شدت مجروح شد. شدت جراحت به حدی بود که او را از ادامه‌ی خدمت معاف کردند. ناگزیر پس از این حادثه نیچه آثار دیگری در زمینه‌ی زبان‌شناسی نگاشت و تحصیل خود را ادامه داد. در همین زمان نیز با ریشاد واگنر^۲، آهنگساز و موسیقی‌دان بزرگ آن دوره‌ی آلمان، آشنا شد و همین دوستی بر زندگی او تأثیری فراوان برجای نهاد. با حمایت ریچل، نیچه در سال ۱۸۶۹ برای تدریس زبان‌شناسی به دانشگاه بازل دعوت شد و این مهم زمانی رخ داد که او هنوز رساله‌ی دکتری خود را ننگاشته بود. هم زمان نیز مدتی در دبیرستان درس می‌داد. این چنین نیچه به بازل رفت و بلافاصله درخواست لغو تابعیت پروس را خود را ارائه داد. بی‌درنگ با این درخواست موافقت شد و در واقع نیچه تا پایان عمر تابعیت هیچ کشوری را نپذیرفت. با این حال در جنگ آلمان با فرانسه مدتی پزشکیار بود، هر چند که مشاهده‌ی مجروحان جنگ و پیامدهای آن بر اندیشه‌ی او تأثیری ماندگار برجای نهاد و حتی پس از تأسیس حکومت مرکزی آلمان در دوره‌ی بیسمارک نیز هم چنان بدبین و شکاک بود.

نیچه در سال ۱۸۷۰ با همکار دانشگاهی خود فرانتس اوربک^۳ آشنا شد و این دوستی و آشنایی تا آخرین مرحله‌ی زندگی، یعنی

1. Friedrich Albert Lange	2. Richard Wagner
3. Franz Overbeck	